

Hr. Flemming Hansen har været inde på, at det har taget noget tid, før lovforslagene er blevet fremsat i forhold til det tidspunkt, hvor forslaget blev indgået. Det er rigtigt, men dér skal man erindre sig, at der, for så vidt angår arveafgiften, er tale om et helt nyt regelsæt. Fra at have været en almindelig arveafgift er det nu blevet en boafgift, og det har medført en ganske kompliceret lovteknisk øvelse, så det har ikke kunnet komme frem før, men jeg er da glad for, at vi kan overholde de aftalte tidsfrister, og loven træder i kraft pr. 1. juli 1995.

Så nævner hr. Flemming Hansen, og hr. Brixtofte har også været inde på det, værdiansættelsesreglerne foranlediget af en artikel i dagbladet Børsen forleden dag, som på en stærkt foredret måde prøver at fremstille sagen således, at jeg skulle have listet nogle ændringer eller stramminger ind forskellige steder i lovforslaget; jeg kan blankt afvise, at det har været min intention.

Når man går argumentationen i dagbladet Børsen nærmere igennem, vil man også se, at der overhovedet ikke er grundlag for at sige sådan noget. Det er foranlediget af en helt anden problemstilling, så jeg kan herfra – og jeg vil også med glæde besvare spørgsmål i udvalget desangående – meddele, at der overhovedet ikke er nogen som helst fravigelse i forhold til det princip, som direkte er nævnt i lovforslaget, nemlig at de principper og den praksis, som kendes fra den nuværende arve- og gaveafgiftslov, fortsat skal være gældende.

Det er klart, der er nogle problemstillinger, som hele tiden løber, men det er helt klart problemstillinger, som på ingen måde har med de lovforslag at gøre, som er fremsat nu, så det vil jeg dementere med det samme.

Med hensyn til provenuet vil jeg sige, at den samlede sænkning fra 1994 og frem udgør 750 mio. kr. Det udregnede jeg ved det, man kunne kalde uændret aktivitet, dvs. et uændret omfang af gave- og afgiftssituationer. Man skal i den forbindelse erindre, at det provenu, vi har fået ind på arve- og gaveafgifter, har været konstant i kroner og øre igennem de senere år og er på godt 2 mia. kr.

Når man ser på den almindelige indkomst-udvikling, den almindelige inflation i samfundet og formuernes stigning, er der ingen tvivl om, at der har fundet ganske betydelige omgørelser sted. Enten ved skifter i udlandet eller på anden måde har der fundet en ret kraftig trafik sted, som ikke har været inden for det rimelige og inden for det lovlige.

En så kraftig reduktion i satserne vil givet medføre, at en del af de skifter, som har fundet sted i udlandet eller på anden måde ikke rigtig er blevet registreret og kommet ind dér, hvor de skulle, kan vende tilbage, og derfor forventer jeg, at man får en udmærket og gunstig udvikling på statsfinanserne som følge af forslaget.

Jeg skal takke for en god modtagelse og regner med et fornuftigt og hurtigt udvalgsarbejde.

Hermed sluttede forhandlingen.

Afstemning

Lovforslagets overgang til anden behandling vedtoges uden afstemning.

Første næstformand (Ivar Hansen):

Jeg foreslår, at lovforslaget henvises til Skatteudvalget. Hvis ingen gør indsigelse mod dette forslag, betragter jeg det som vedtaget. (Ophold). Det er vedtaget.

Den næste sag på dagsordenen var:

17) Første behandling af lovforslag nr. L 258: Forslag til lov om ændring af lov om merværdiafgift (momsloven). (Delvis fradragsret for hotel- og restaurationsudgifter).

Af skatteministeren (Carsten Koch).
(Fremsat 4/5 95).

Lovforslaget sættes til forhandling.

Forhandling

Jacob Buksti (S):

Som led i finanslovaftalen for 1995 mellem regeringen, Venstre og De Konservative blev der afsat et beløb til at forbedre vilkårene for hotelbranchen. Dette forslag om en begrænset momsfradragsret på udgifter til hotelophold og restaurationsbesøg for momsregistrerede virksomheder er en udmøntning af denne aftale.

Socialdemokratiet kan derfor støtte forslaget.

Peter Brixtofte (V):

Som nævnt er forslaget et led i finanslovaftalen.

For Venstre er hotel- og restaurationsbranchen et vigtigt erhverv og også et vigtigt valutaerhverv med mange arbejdspladser, og det er virkelig et område, hvor man kan sige, at vi kan eksportere service, derved at der kan komme folk til Danmark og spise vores gode mad, få vores gode betjening og overnatte på gode hoteller.

Det er jo så urimeligt, hvis der er en konkurrenceforvridning i forhold til vores nabolande, således som det er tilfældet i dag, hvor flere af vore nabolande simpelt hen afløfter hele momsen i forbindelse med erhvervslivets køb af hotel- og restaurationsydelser.

I forhold til at nå samme situation, nemlig en total afløftning, er 25 pct. afløftning en beskedent start, men jeg skal ikke lægge skjul på, at vi i Venstre i hvert fald vil arbejde for, at vi får en fuld momsafløftning, at det er målet for os, og ved kommende forhandlinger vil vi prøve at øge procentsatsen fra de 25 pct. til 100 pct. afløftning, således at hotel- og restaurationsbranchen i Danmark får en fin konkurrencemæssig status i forhold til udlandet, så vi kan få mere i valuta og få flere arbejdspladser.

Flemming Hansen (KF):

Med dette lovforslag har vi taget det første lille skridt på vejen til afløftning af momsen for udgifter til hotelophold og restaurationsbesøg. Det foreslås, at momsregistrerede virksomheder skal kunne fradrage 25 pct. af momsen til sådanne udgifter, og det er naturligvis en begyndelse.

Imidlertid undrer det os stadig væk, at man ikke fra regeringens side kan indse, at det ville være rigtigt at få det fulde fradrag, idet jeg føler mig overbevist om, at danske virksomheder på dette marked vil blive så meget mere konkurrencedygtige, at der efter min bedste overbevisning vil være balance i statsregnskabet, hvis man foretog den totale momsafløftning.

Ministeren bemærker i sin skriftlige fremsættelse, at udgifterne skal være af strengt erhvervmæssig karakter, hvilket indebærer, at udgifter, der ikke står i rimeligt forhold til de erhvervmæssige formål med udgiften, vil kunne fradrages på grundlag af et reduceret beløb svarende til de sædvanlige udgifter af pågældende karakter.

Disse bemærkninger er jo ret typisk socialdemokratiske, må man sige, idet Socialdemokratiet

og skatteministeren åbenbart stadig væk har den opfattelse, at virksomhedsledere og deres medarbejdere synes, det er ufatteligt morsomt at gå ud og æde og drikke på statens regning. Er det virkelig ikke gået op for Socialdemokratiet og skatteministeren, at samfundet i de senere år har undergået en kolossal udvikling på disse områder, og at det ikke er særlig mange erhvervsledere og erhvervsmedlemmende, der ønsker at gå ud og spise og drikke på andres regning, hvis de kan blive fri?

Det er sådan endnu en gammel socialdemokratisk fordom, som vi med dette lovforslag har taget hul på, og jeg kan i hvert fald sige, at den konservative folketingsgruppe for det første vil sige ja til lovforslaget, for det andet vil sikre en hurtig sagsbehandling og for det tredje vil arbejde meget intenst på, at der bliver total afløftning af momsen i de situationer, som er beskrevet i forslaget, og ikke kun med 25 pct.

Men vi er da kommet i gang, og det er vi taknemlige for.

Jes Lunde (SF):

Man kan sådan set godt diskutere, om der er brug for at lempe beskatningen på et arbejdskraftintensivt indenlandsk baseret erhverv som hotel- og restaurationsbranchen. Det er da en diskussion værd.

Hvis vi kan få borgerne til at bruge sådan nogle indenlandske serviceydelser med et højt arbejdskraftsindhold i stedet for at rejse på charterferie eller på andre måder skabe import, som koster på betalingsbalancen, er det da noget, vi kan diskutere.

Men jeg forstår ikke, hvorfor man specielt synes, at det er erhvervslivet, der skal have fornøjelsen, for hvis det drejer sig om, at man ønsker at mindske beskatningen af den arbejdskraftintensive ydelse, der ligger i hotel- og restaurationsbranchen, skal vi snakke om at nedsætte momsen generelt, og så er det måske en differentieret moms, vi skal i retning af.

Men som forslaget ligger her, hvor det kun er erhvervslivet, der skal have adgang til at spise billigere og bo på hotel og sådan noget, kan vi altså ikke støtte det.

Kristian Thulesen Dahl (FP):

Skatteministeren nævnte under sin afslutning af det foregående lovforslag om gaver og arveafgifter, at han mente, at de lempelser, som blev foretaget, kunne have en samfundøkonomisk gavnlige effekt og måske også få nogle af de

udenlandske skifter, der finder sted, til at flytte indenlands på grund af de lavere satser, hvorfor det provenutab, som staten måske fik på de 750 mio. kr., blev mindre.

Jeg tror, at nogenlunde de samme argumenter om en positiv udvikling kan ses inden for dette lovforslags område. Jeg er overbevist om, at den afløftning af momsen, som man taler om i lovforslag nr. L 258, rent faktisk vil vise sig generelt at være positiv også for statsøkonomien.

Fremskridtspartiet var imod, at man afskaffede repræsentationsfradraget i 1980'erne, og vi går ind for, at det fuldt ud genindføres. Dette lovforslag går ud på at skabe en delvis afløftning af momsen, og derfor mener vi, at det kun er et forslag, der delvis indfrier de forventninger, som hotel- og restaurationsbranchen og selvfølgelig Fremskridtspartiet har til den ideelle lovgivning.

Vi mener, at det er naturligt at få det fuldt genindført, både fordi der ligger forretningsmæssigt betonede udgifter her, som det må være rimeligt man kan få en fuld afløftning på, og fordi det, som det også har været nævnt af tidligere ordførere, vil være positivt for hotel- og restaurationsbranchen i Danmark, som er meget trængt, hvis den kunne få lidt hjælp ad denne vej.

Jeg er ikke enig med SF's ordfører, som det så også fremgår, i, at det er den eneste grund til, at man skal ændre på disse forhold. Jeg mener faktisk også, at forretningsmæssigt betonede udgifter bør medføre, at man kan få denne afløftning.

Det, at vi skaber den fuldstændige afløftning på et tidspunkt, vil også skabe ligestilling eksempelvis med forholdene i Sverige og Tyskland, hvor man har den fulde og ikke kun den delvise mulighed, som vi indfører her i Danmark.

Det er igen et led i finanslovaftalen og derfor nok svært at ændre i, men jeg skal ikke undlade at sige, at der kan komme et ændringsforslag, som går ud på, at man skaber den fulde afløftning, så vi får holdningen direkte tilkendegivet her i salen ved en afstemning i forbindelse med behandlingen af dette forslag.

Elisabeth Arnold (RV):

Moms på hotelophold og restaurationsbesøg og repræsentationsfradrag er et gammelt stridselement her i Folketinget, og det har også haft en meget omtumlet historie, idet der gentagne gange har været ændret frem og tilbage på tingene i de sidste mange år.

Det har aldrig nogen sinde været en hjertesag for Det Radikale Venstre, vil jeg gerne sige. Hvis andre partier skulle komme op og sige, at nu var deres hedeste ønsker endelig opfyldt, eller at dette dog var det forfærdeligste, de nogen sinde havde hørt om, vil vi sige, at for os har det aldrig været nogen særlig følelsesladet sag.

Vi har bare det hovedsynspunkt, at moms er godt, for moms er en fremragende indtægtskilde for staten; den vender den tunge ende opad, den skæpper godt i statskassen, og den bliver betalt af folk med betydelig større glæde end indkomstskat. Derfor er vi altid meget tøvende, når der tales om at nedsætte eller afskaffe moms på ydelser.

Det er så den eneste principielle indvending, jeg kan komme med i denne forbindelse. Naturligvis skal arbejdspladser og misbrugsmuligheder afvejes i forbindelse med sådan et forslag, men da det er en del af et aftalekompleks i forbindelse med finanslovaftalen for 1995, støtter Det Radikale Venstre dette forslag uden begejstring, men også uden forargelse.

Frank Aaen (EL):

Jeg skal ikke gentage, hvad jeg sagde før. Nu har vi sammen med lempelsen af arveafgifterne altså over 1 mia. kr., der gives til fordel for de mest velstillede her i samfundet, mens man ikke har råd til at løse de mest elementære og påtrængende sociale behov.

Jeg skal bare sige til dem, der nu har børneorlov, og som mangler penge hver eneste måned til at klare udgifterne, fordi man har nedsat ydelsen fra 80 til 70 pct. af dagpenge maksimum, at de skal huske, at hver gang de noterer sig, at der mangler penge i posen, sidder der nogle erhvervsfolk på en restaurant og spiser for en billigere penge. Tillykke med det!

Arne Melchior (CD):

CD's ordfører på dette lovforslag har med kort varsel måttet gå til et andet møde, og jeg har derfor den opgave at meddele, at flertallet i CD's gruppe kan støtte det foreliggende lovforslag.

Dermed er ordførertalen sådan set slut, og i resten af mine minutter taler jeg som privatist, idet jeg i hvert fald ikke ser nogen mulighed for at kunne stemme for dette lovforslag, som jeg overhovedet ikke betragter som ordentligt gennemtænkt. Der står i bemærkningerne, og det er ret typisk det citat, jeg har her:

»Samlet vil hotel- og restaurationsbranchen sandsynligvis opnå en vis mængdemæssig fremgang i afsætningen.« Altså »sandsynligvis en vis mængdemæssig fremgang«. Jeg tror, at de beregninger, der ligger til grund, tager deres udgangspunkt i, at man før har regnet på, hvordan det ville gå med omsætningen, hvis man kunne afløfte 100 pct. af momsen, og da man nu kun giver 25 pct. af momsen, har man så taget en fjerdedel af det beløb. Men det er helt irrelevant, for en meromsætning, et merforbrug, som kunne komme ved en mærkbar afløftningsret, kan ikke automatisk omregnes til, at når man kun kan modregne en fjerdedel, stiger omsætningen nok med en fjerdedel af det provenu. Det gør den aldeles ikke, for nu er vi nede på så små marginaler.

Lad mig give et eksempel. Hvis nogen bor eller spiser for 1.000 kr. netto plus moms 250 kr., så vil afløftningsretten altså nu omfatte 62,50 kr. Mon der er nogen, der har fantasi til at tro, at der er nogen, der vil invitere en kunde mere eller i det hele taget disponere anderledes på grund af 25 pct. af 25 pct., for det er det, det drejer sig om?

Det er min beklagelige – jeg er ked af det – forventning, at der ikke er en krone i omsætningsstigning og ikke en halv arbejdsplads i det forslag. Det gør mig ondt, og samtidig synes jeg, at ulighedsprincippet, som savner begrundelse, altså dette, at hotel- og restaurationsyndelser er helt anderledes stillet end alle andre forretningsmæssige indkøb, er beklageligt nok, men når det så endda ikke fører til nogle af de ønskede resultater, er det selvfølgelig endnu værre.

Jeg har forgæves ledt efter hørings svar i lovforslaget. Jeg kan forstå, at der ikke er foretaget nogen høring, ikke engang af branchen selv, skønt lovforslaget har været under udarbejdelse siden november i fjor. Så må jeg jo holde mig til den pressemeddelelse, som brancheforeningen har udsendt, og hvor den siger ordret, at den stiller sig tvivlende over for, om en besparelse på det niveau for branchens erhvervskunder vil give mærkbare forbedringer for landets hoteller og restauranter.

Den er jo selvfølgelig så høflig – åbenbart mere høflig end jeg – at sige, at den må tvivle på, om det giver »mærkbare« forbedringer. Det, den mener, er, at det ikke giver nogen, men da den jo skal holde god tone af hensyn til de fremtidige muligheder, som flere af ordførerne har antydnet der kunne blive, er der da ikke noget at sige til, at den formulerer det sådan.

Jeg kan tillade mig at melde fra, eftersom jeg jo har et vist kendskab til disse ting og gentagne gange har været stillet i udsigt at blive inddraget i forhandlinger, hvilket aldrig er sket trods adskillige rykkere, og jeg kan godt tillade mig at sige, at med mit indgående kendskab til branchen, til turismeadfærd og til erhvervsadfærd er det med stor beklagelse, at jeg ikke kan støtte dette forslag, for pengene kunne nemt have været anvendt væsentlig bedre.

Til sidst har jeg et spørgsmål til skatteministeren, og det er, om der i de beløb, der her mere eller mindre ser ud, som om de er stillet til rådighed, er indeholdt modregning af den del af de grønne afgifter, der består i rumopvarmningsafgift af hoteller og restauranter, og som, efter hvad jeg tidligere har hørt, skulle andrage 100 mio. kr. Er det korrekt, at jeg antager, at det så samtidig er den tilbageføring af den nye skat, som disse forretninger får, og som jo ikke kan undgå at give sig udslag i prisforhøjelser og derfor altså er det modsatte af merforbrug eller merbeskæftigelse?

Skatteministeren (Carsten Koch):

Til hr. Arne Melchior kan jeg sige, at der ikke i beregningerne i forbindelse med lovforslaget er foretaget nogen modregning af de nævnte miljøafgifter.

I øvrigt vil jeg sige, at der i lovforslagets bemærkninger er en række kommentarer til selve virkningen af lovforslaget. Jeg regner selvfølgelig med, at man under selve udvalgsarbejdet får mulighed for at høre erhvervene, sådan som vi plejer at gøre, og tage stilling til, hvad de har af indvendinger og synspunkter. Så jeg mener ikke, at der foreligger noget specielt i denne sag.

Jeg ser frem til et udmærket udvalgsarbejde, og jeg vil takke for tilslutningen.

(Kort bemærkning).

Arne Melchior (CD):

Så må jeg spørge på en anden led: Er det korrekt, at rumopvarmningen på hoteller og restauranter efter den lov om grønne afgifter, der i øjeblikket behandles her i Tinget, vil give staten et provenu og derfor altså de pågældende firmaer en udgift i størrelsesordenen 100 mio. kr.? Det er spørgsmål 1.

Spørgsmål 2 er: Når jeg nu hører skatteministeren sige, at dette ikke er indgået i beregningerne, vil der så ske tilbageførsel til hoteller og restauranter på anden måde af denne nye afgift på rumopvarmning?

Skatteministeren (Carsten Koch):

Svaret på hr. Arne Melchior's første spørgsmål er ja.

Med hensyn til spørgsmål 2 må jeg sige, at der ikke er andre tanker om tilbageførsel til erhvervet i anledning af, at det bliver pålagt en rumopvarmningsgift.

(Kort bemærkning).

Arne Melchior (CD):

Jeg takker skatteministeren for de klare svar. Jeg har ellers haft den opfattelse, og sådan er det i hvert fald blevet mig fortalt, at der ligesom i andre brancher skulle blive tale om en tilbageføring, men med de svar, jeg har fået her, må jeg altså konstatere, at samtidig med den lettelse, som gives erhvervslivet, men ikke hotel- og restaurationsbranchen, for det er ikke den, der kommer til at nyde godt af noget i den sammenhæng, får den altså en merudgift i størrelsesordenen 100 mio. kr., som, så vidt jeg kender disse erhverv og deres avance, ikke vil kunne undgå at blive lagt på priserne for overnatning og for spisning i hoteller og restauranter.

Skatteministeren (Carsten Koch):

Jeg vil lige gøre opmærksom på, at der jo findes generelle lempelser i form af tilbageføring af erhvervenes arbejdsmarkedsbidrag og ATP.

Hermed sluttede forhandlingen.

Afstemning

Lovforslagets overgang til anden behandling vedtoges uden afstemning.

Første næstformand (Ivar Hansen):

Jeg foreslår, at lovforslaget henvises til Skatteudvalget. Hvis ingen gør indsigelse mod dette forslag, betragter jeg det som vedtaget. (Ophold). Det er vedtaget.

Den næste sag på dagsordenen var:

18) Første behandling af lovforslag nr. L 259: Forslag til lov om ændring af lov om skattemæssig behandling af gevinst og tab på fordringer, gæld og finansielle kontrakter (kursgevinstloven) og skattekontrolloven. (Permanent indførelse af kontantlån).

Af skatteministeren (Carsten Koch).

(Fremsat 4/5 95).

Lovforslaget sattes til forhandling.

Forhandling

Erik Mortensen (S):

Det er særdeles velkendt, at i forbindelse med skattereformen i 1993 blev der en mulighed for omlægning af lån. Det viste sig jo hurtigt, at ordningen var uhyre populær og på forskellige måder også hensigtsmæssig i en sådan grad, at der kan være baggrund for at sige, at vi gerne vil føre den videre, for der var jo tale om en tidsbegrænset ordning.

Det positive element for låntageren, nemlig muligheden for på en fordelagtig måde at få kontantlån hjem til afløsning af tidligere obligationslån, er selvfølgelig det centrale i denne historie. Derfor er der også indbygget nogle forholdsregler mod utilsigtet brug af ordningen. Det kunne f.eks. være en ekstraordinær førtidig indfrielse af kontantlån, det vil sige at man tog chancen ved en gunstig renteutvikling og kunne score en gevinst. Forslaget indeholder en bestemmelse om, at en sådan gevinst vil blive betragtet som en skattepligtig kapitalindkomst, og det samme vil være tilfældet, hvis der er tale om fiktive handler mellem ægtefæller eller samboende, eller hvis enten låntager eller dennes hustru kunne overføre værdier til et selskab, hvor de selv har et bestemmende flertal.

Skattepligt i forbindelse med omlægningen indtræder dog ikke, hvor der er tale om, skal vi sige, regulære boskifter, salg af ejendom.

Øvelsen her er jo særdeles velkendt, og derfor er det heller ikke overraskende, at der i denne forbindelse vil blive et rentefradrag for låntageren, og det vil igen sige, at der bliver et mindre skatteprovenu for både amter, stat og kommuner. Beregningerne viser, at størrelsen er rimelig lille, og i samme forbindelse er det nok værd at pege på de positive og afledte effekter, der er af sådan en låneomlægning; dem så vi jo, da vi startede med ordningen i 1993.